

कुष्ठः

राजीगन्धकहिङ्गुभिः परिमितैः शुक्रया पचेत् सार्धं
तैलं प्रस्थमितं द्रवस्य कुष्ठं पात्रं तथा क्रात्रसम्” ।
हृत्पात्रात् मगःशिला ।

“गोमूत्रञ्च तथा विनीय सकलं पूतं द्रवतं रोगिण
दद्यात् कुष्ठविचर्षिकादिषु भिषक् नाम्ना तु बड्-
विन्दुकम्” । इति वज्रिन्दुतैलम् ॥ ६१ ॥

“सर्वकुष्ठे सर्वत्रयो सर्वत्र गणिते क्षते ।
नक्तमालं हरिद्रे हे अर्कं तगरमेव च ।
करवीरवचाकुष्ठं आस्फोता रक्तचन्दनम् ।
मालती सिन्धुवारञ्च मल्लिका सप्तपर्णकम् ।
रुषामर्द्धपलान् भागान् विषस्य द्विपलं तथा ।
चतुर्गुणे गवां मूत्रे तैलप्रस्थं विपाचयेत् ॥
अत्रविस्फोटकिटिमकौटलूताविचर्षिकाः ।
कण्डूकण्डूरिकावाञ्च ये त्रया विषदृषिताः ।
ते सर्वे नाशमायान्ति तमः सूर्योदये यथा ॥
विषतैलमिदं नाम्ना सर्वत्रयविशोधनम्” ।

इति विषतैलम् ॥ ६२ ॥

“सोमराजी हरिद्रे हे सर्वपाः कुष्ठमेव च ।
करङ्गैर्द्विगजावीजं यत्राक्षारवधस्य च ।
विषचेत् सार्धं तैलं गाडोदुष्टत्रयापहम् ।
अनेनायुः प्रशान्ति कुष्ठान्यष्टादशैव तु ।
नीलिका पिङ्का व्यङ्गा गम्भीरं वातशोषितम् ।
कण्डूकण्डूरप्रश्मनं दन्तुपामानिवारणम्” ।

इति सोमराजीतैलम् ॥ ६३ ॥

“सोमराजीतुलाकाये यथा दद्रुहनस्य च ।
गोमूत्रस्य तथा पात्रे कल्पं दत्त्वा विषक्षयः ।
विषचेत् कार्धिकैर्भागैः कटुतैलाद्र्कं भिषक् ।
चित्रकं लाङ्गलाख्या च नागरं कुष्ठमेव च ॥
हरिद्रा नक्तमालञ्च हरितालं मगःशिला ।
आस्फोताककरवीरं सप्तपर्णञ्च गोमयम् ।
खदिरो निम्बपत्रञ्च मरिचं कासमर्द्धकम् ।
एतानि स्रग्दण्डपिष्टानि कल्पं दत्त्वा विचक्षयः ॥
हन्ति सर्वान् कुष्ठानि क्रिमिदुष्टजानि च ।
किटिमं दद्रुजातञ्च गात्रवैषम्यमेव च ॥
विशीर्षचर्ममांसदिदृष्टीकरकमुत्तमम् ।
पायुरोगं तथा कण्डू विषपं हन्ति दाहयम् ।
ये चान्ये त्वगता रोगास्त्रांसु शीघ्रं व्यपोहति” ।

इति दृहस्योमराजीतैलम् ॥ ६४ ॥

“मरिचाश्शिलावर्कपयोऽम्बरिजटात्रिदत् ।
शङ्खद्रवविशालावक् निशायुक्दाहचन्दनैः ॥
कटुतैलात् पचेत् प्रस्थं द्वाद्यैर्विषपलान्वितैः ।
सगोमूत्रैस्तदभ्यङ्गाद्भुविचविनाशनम् ॥
सर्वेष्वपि च कुष्ठेषु तैलमेतत् प्रशस्यते” ।

इति मरिचाद्यं तैलम् ॥ ६५ ॥

“मरिचं त्रिदत्ता दन्ती क्षीरमार्कं शङ्खद्रवः ।
देवदारु हरिद्रे हे मांसी कुष्ठं सचन्दनम् ॥
विशाला करवीरञ्च हरितालं मगःशिला ।
चित्रको लाङ्गलाख्या च विडङ्गं चक्रमर्द्धकम् ॥
श्रीरीवं कुटजो निम्बः सप्तपर्णः क्षुद्रामृता ।
शम्याको नक्तमालोऽम्बरं खदिरं पिप्पली वचा ॥
ज्योतिष्मती च पलिका विषस्य द्विपलं भवेत् ।
चाद्र्कं कटुतैलस्य गोमूत्रञ्च चतुर्गुणम् ॥

कुष्ठः

मृत्पात्रे जौहपात्रे वा अग्नेर्मदभिना पचेत् ।
पक्ता तैलवरं क्षेतनुस्त्रयेत् कुष्ठकान् प्रबान् ॥
पामाविचर्षिकादद्रुकण्डूविस्फोटकानि च ।
वल्लभः पलितं क्वाया नली व्यङ्गं तथैव च ॥
अभ्यङ्गेन प्रथमशन्ति सौकुमार्यञ्च जायते ।
प्रथमे वयसि स्त्रीणां यासां नश्यन्तु दीयते ॥
परामपि जरां प्राप्य न क्षणा यान्ति नम्रताम् ।
बलीवर्द्धस्तुरङ्गो वा गजो वा वायुपीडितः ॥
त्रिभिरभ्यङ्गनैर्गाढं भवेन्मासतविक्रमः” ।

कटुतैल १६ शेर, गोमूत्र ६४ शेर, कण्डूकार्धं
मरिचादीनां प्रत्येकं १ पल, विष २ पल ।

इति दृहन्मरिचाद्यं तैलम् ॥ ६६ ॥

“सप्तपर्णस्यथा काली गुडूची पिप्पुमर्द्धकम् ।
श्रीरीवं च महातिक्ता जया तुम्बी मृगादनी” ॥
काली कालिया लता ॥

“निशदादृष्टपलान् भागान् जलद्रोणे विपाचयेत् ।
तैलप्रस्थं समादाय गोमूत्रञ्च चतुर्गुणम् ॥
आरवधो भृङ्गराजो जयाधुस्तूररात्रयः ।
इन्द्राशनामिखर्जूरं गोमयार्कञ्चहीम्बदम् ॥
तैलतुल्यं प्रदातव्यं खरसञ्च एषक् एषक् ।
महाकालवचा ब्रह्मी तुम्बाप्रियङ्गुहस्तिका ॥
कुचेना कुलका राजिमेषनामा च ग्रथिका ।
सम्याकमर्द्धक्षीरञ्च कासुन्दं श्वरमूलकम्” ॥

कासुन्दमूलकं कालकासुन्दमूलम् । कासुन्दः
खरमर्द्धकमिति क्वचित्पाठः तन्मते ईश्वरमूलस्थाने
अपामार्गमूलम् ।

“व्यासु जिङ्गी महातिक्ता विशाला हृपिपत्रकम् ।
पूतिकास्फोटमूर्त्वा च सप्तपर्णं श्रीरीवंकम्” ॥
हृपिपत्रकं विकृतिपत्रम् ।

“कुटजं पिप्पुमर्द्धञ्च महानिम्बं तथैव च ।
गुडूची चन्द्ररेखा च सोमराट् चक्रमर्द्धकम् ॥
तुम्बुहृङ्गबड्याङ्गकन्दकं कटुरोहिणी ।
शटीदार्वी चित्रत् पद्मग्रथिकागुरुपुष्करम् ॥
कर्पूरं कटुफलं मांसी सुरैलाट्बघामयम् ।
एतेषां कार्धिकैः कल्पैर्नाम्ना कन्दर्प उच्यते ॥
अष्टादशविधं कुष्ठं ग्रथिमज्जगतं तथा ।
हस्तपादाङ्गुलीसन्निगलितं सर्वसन्निधु ॥
अधिकानि च मांसानि यस्य गात्रे भविष्यति ।
नासाकर्णस्थवैकल्यं भेकाकारवपुस्त्वचम् ॥
श्वेतं रक्तं तथा कुष्ठं नाभावञ्च विपादिकम् ।
त्रिचं बड् विषक्षेव वातशोषितमेव च ॥
कपाजं क्रिमिजं कुष्ठं कण्डूदद्रुविचर्षिकाम् ।
पामादिस्फोटकादीनि क्रिमिदृजिं तथैव च ॥
कटोदङ्गु मसूरीञ्च किटिमं रक्तमण्डलम् ।
कुष्ठमौडुम्बरं पद्मं महापद्मं तथैव च ॥
गजगण्डवृद्धं हन्याङ्गुष्ठमालां भगन्दरम् ।
वातजं पित्तजञ्चैव क्षेपञ्च साम्निपातिकम् ॥
एकोत्पलं शुष्पयञ्च कुष्ठं हन्यान्न संशयः” ॥

इति कन्दर्पसारतैलम् ॥ ६७ ॥ * ।

“भस्मातकानां पवनोद्धतानां
हन्तकुदागाञ्च यदाद्र्कं स्यात् ।
तच्छेष्टकापूर्यकञ्चैर्विदध्य

कुष्ठः

प्रक्षालयित्वा विद्वजेत् प्रवाते ।
शुष्कं पुनस्तद्विदलीकृतञ्च
ततः पचेदधु चतुर्गुणात् ।
तत्पादश्रेष्ठं परिपूतशीतम्
क्षीरेण तुल्येन पुनः पचेत् ॥
तद्वैद्या शर्करया विक्रीर्णं
ततः खनेनोन्मथितं विधाय ।
तत् सप्तरात्रादुपजातवीर्यं
सुधारसादप्यधिकत्वमेति ॥
प्रातर्विबुद्धः क्षतदेवकार्थो
मात्राञ्च खादेत् खशरीरयोग्याम् ।
न चाभ्रपाने परिहार्यमस्ति
न चातपे चाध्वनि मैथुने च ॥
यथेष्टचेष्टो विहितोपयोगा-
ङ्गवेन्नरः काश्चनराशिगौरः ।
अनन्यमेधा नरसिंहतेजा
हृष्टेन्द्रियोऽथाहृतबुद्धिसत्त्वः ॥
दन्ताञ्च शीर्षाः पुनरुद्धवन्ति
केशाञ्च शुक्लाः पुनरेव दिव्याः ।
नीलाभ्रनालिप्रतिमा भवन्ति
त्वचो विवर्णाः पुनरेव दिव्याः ॥
विशीर्षकर्णाङ्गुलिनसिकोऽपि
क्रिम्यर्हितो मित्रगणोऽपि कुक्षी ।
सोऽपि क्रमादङ्गुरितायश्चाख-
स्तव्यथा भाति गभोऽनुसिक्तः ॥
उद्गान् मयूरान् जयति खरेण
बलेन नागस्तुरगो जवेन ।
रसायनस्यास्य नरः प्रसादा-
द्बृहस्पतेरप्यधिकोऽपि बुद्ध्या ॥
यस्यान् विशालान् पुनरुद्धिदोषान्
मृच्छति शीघ्रं न च नश्यते तु ।
कुर्वन्निमं कल्पमनल्पबुद्धि-
र्जविन्नरो वर्षप्रतापि पक्ष ॥
राजा ह्ययं सर्वरसायनाणां
चकार योगं भगवानगस्त्य” ॥

इति अमृतभस्मातकम् ॥ ६८ ॥

“निम्बं गोपात्रया कट्टी ज्ञायन्ती चित्रला घनम् ।
पप्यटारुज्जानन्तावचाखदिरचन्दनम्” ॥

अरुखजं हाकुचवीजम् ।

“पाठा शुष्की शटी भार्गी वासा भूनिम्बवत्सुकम् ।
श्यामेन्द्रवारुणी मूर्त्वा विडङ्गैश्चविमानकम् ॥
हस्तिकर्णामृता त्रेका पटोलं रजनीदयम् ।
कर्णारवधसप्ताङ्गुष्ठवेत्रोऽष्टापलम्” ॥
त्रेका महानिम्बम् । कर्णारवधः श्रोत्राणिपल
मज्जा ।

“भूकण्डं द्रव्यपर्णञ्च जिङ्गी पद्माट्मूषली ।
विषक्षेणा च कैटयं शरपुष्पा क्षीरकण्टकी ॥
एषां द्विपलिकान् भागान् जलद्रोणे विपाचयेत् ।
अष्टमागावशेषान् कषायमवतारयेत् ॥
भस्मातकसहस्राणि त्रीणि क्षित्वात्मनोऽभ्रसि ।
चतुर्भागावशेषान् कषायमवतारयेत् ॥
तौ कषायौ समादाय वस्त्रपूतौ च कारयेत् ।